

49 Ngày Vợ i Em

Tác Giả: Lê Khánh Th

Thứ Hai, 01 Tháng 3 Năm 2010 14:12

Đây là mọt chuyện tình củi đời, vui vẻ và tình thắm c trộm c dĩa t sinh.

Tác giả là mọt họa sĩ viết văn ở nh c tại Pháp. Năm 2002, cô nh n gi i h i h a Pháp l n th hai. Bài viết đã đăng trong báo xuân T t Canh D n 2010 và đã khi n nh u đ c gi b y t s xúc đ ng. Ông Nguy n Đăng, viết trong email ngày 9-2-2010, “Sáng nay nh n có bài “49 ngày vợ i em”, tôi đ c mọt mọt ch. R t xúc đ ng v m i tình th t đ p... Tôi đã h c đ c mọt vài đ u v tình yêu, kh đau, củ c đ i, s s ng, cái ch t qua bài viết này củ a ch .”

Trong email ngày 16 tháng Hai, cô D u Hoa viết, “. Em đã nín th c đ c “49 Ngày Vợ i Em”. Bây gi em đã h u s m u nh m củ a 49 ngày r i. T c quá, ph i chi em b t đ u này s m h n. M em mọt h i hai năm tr c.”

□

1- Trộm c 1975, tôi là mọt phi công Quân Đ i Vi t Nam C ng Hòa. Tôi qua M t ngày mọt n c, khi tu i đ i v a m i 25. Mang tí ng pilot bay b m nh ng tôi không có y mọt mọt nh tình, b i vì tôi không có tài tán gái. Th i đó mọt c dù ph n Vi t nam cao giá, m y th ng b n không quân lạnh l v n v t đ c mọt cô v Vi t. Tôi kh kh , vài năm sau đành yên b gia th t v i mọt thi u n M tu i đôi m i. H i m i c i, củ i tu n tôi th ng đ n Carrol h i h p b n bè, nh ng nà c m th y l c lũng gi a đám ng i Vi t b t đ ng ngôn ng và t ch i nh ng bu i h p mọt. Xu t giá tòng thê, mọt liên l c v i đám b n cũ, tôi hoàn toàn h i nh p vào đ i s ng M . Khi đ a con gái lên 5, ch ng may Carrol b b nh th n. Căn b nh quái ác kéo dài hành h nà ng h n 20 năm và nà ng qua đ i vào th i gian đ a cháu ngo i v a tròn 3 tu i. G n 2 năm qua, n i bu n mọt

49 Ngày Vui Em

Tác Giả: Lê Khánh Th

Thứ Hai, 01 Tháng 3 Năm 2010 14:12

ng i v M tuy đã ngoài ngoài nh ng tôi v n gi thói quen s ng không bè b n, v n âm th m cô đ n chi c bóng.

2 - Minie

Đ c đ a ch minie52@yahoo.fr qua ng i b n thân gi i thi u, tôi tính ra năm nay nàng 53 cái xuân vàng. Tuổi này h i đó má tôi nhai tr u nh n c mi ng đ lòm.

Tôi ng m hai t m nh hoàn toàn trái ng c nhau. Hình đ u tiên nàng m c áo thun xanh th m bó sát, vùng ng c khoét sâu l l hai trái cam trông ng ng . Tai đeo bông l ng l ng b t ch ng. Đôi môi dày tô son đ l ng l m. Nàng ng i bên c nh đám b n c nam l n n , tr c m t đ ng v chai bia ng n ngang trên bàn, b i c nh “tu i chi u thác lo n”. T m hình g i sau nàng m c qu n đen. Chemise dài tay c b . M t mũi nàng nh t nh t thi u ph n son đ ng bên c nh các tr m côi Vi t nam, b i c nh “hoa úa r ng sân chùa”.

Mail qua mail v t ng đ c, b ng nhiên m t liên l c hai tu n l , tôi b ch ng h i h p m i khi m h p mail.

Houston: Hello Minie,

Mình tôi ng i v i điều hiu

Mù tằm, bi t tích...m t tiêu em r i !

T v ng!?

A ha ha, sáng nay có mail Minie. Tôi c lo nàng tr n luôn. Ng m đi u thu c ch a v i chm l a, tôi hí h ng l t qua nh ng dòng ch :

France: Salut anh T t !

Em m i đi Vi t nam v .

Xin l i anh, em gián đ n mail vì em đang b n r n gi i quy t m t v n đ mà em đã hùn v n tình c m. Em đã không sáng su t nghĩ ra r ng ng i đàn ông cùng l i xóm h i th u, sau nhi u năm s ng đ i ch đ C ng s n, đã có cách tính toán c x làm em vô cùng th t v ng. Lâu nay em đi tìm mà v n ch a đ c g p ng i trong m ng.

...

Houston: Hi Minie,

đ i, ch ng đ g i g p đ c ng i trong m ng đâu em! Trong tình c m, ng i ta l i th ng dè x n, m c dù tình c m là th càng tiêu hoang l i càng giàu. Dĩ nhiên, không ai mu n trao duyên l m tên t ng c p. Không đi khó mà đ n, không hôn con cóc làm sao bi n nó thành hoàng t . Trong con cóc nào cũng có hoàng t , ch ch có n hôn thôi.

Không l , em du i chân n m đ i tu i già rêu phong cho đ n ngày tr v cát b i!?

...

France: Salut anh T t,

Em th hôn con cóc Vi t nam t 4 năm nay, hy v ng nó s bi n thành hoàng t . Ai ng cóc v n là cóc. Hè năm nay em còn b cóc c n te tua n a đó. Em s không vì s mà tr n cóc. Em s l c quan nh l i anh khuyên nh , s n sàng hôn th con cóc khác...

...

Houston : Hi Minie,

H nh phúc không h là món quà t ng đ ng không, t a nh ng i bên c nh đ n c s n cho mình ăn, không v a mi ng thì la làng thay vì b m t bàn tay vào xào n u ph .

Minie ơi, em có biết hôm nay anh ngắm hình của em. Còn ăn tí nữa nữa đó. Together, we can make it! Mi em

Sau 6 tháng vui gần 200 mails tán tnh, tnh mty chct th đi n tho i, nghe nàng nói nhieu hn tôi nói, Minie đng ý g p m t tôi. Tôi hn bác sĩ khám răng, khám tng quát. Đ n ch mua v và đ lót trng tinh, ch gi lên máy bay...

3- G p g - France

Minie bng xng bng th t tr c m t tôi. Đi m đ u tiên « coi đ c » nh đ u tóc nhu m nâu hp v i khuôn m t và b đ đng mode bó sát thân hình tròn tr a, cha đ n n i phát phì nh Carrol. Hai v t dài hn sâu hai bên mi ng nàng in đ u th i gian tàn ác. Tôi không th t v ng, trái i c m giác thân quen t bao gi trn ng p trong tôi ni m bình an k l . Không biết đi n t bng i, tôi âu y m nói v i nàng qua ánh m t. M y m i giây trôi qua, nàng b n l n lảng tránh, gng m t đ r n ki u n sinh bi t yêu l n đ u. N u b t ch c ti u thuy t lảng m n, chàng thanh niên hào hoa tu n tú nâng c m ng i đ p, m t nàng t t khép i, đôi môi hé m ch đ i m t n hôn nng cháy. Kh n i ni m xao xuy n dâng trào mãnh li t khi n tôi b i r i, tôi b t ti ng c i khan và x đ i m t câu:

- Ch i i, già r i còn bày đ t đ m t!

Nàng c i khúc khích, ngúng ngu y:

- Hihi, anh đng nhìn em!

Tôi ôm nàng vào lòng, nàng không chng c , đng lóa ép sát vào ng i tôi. Nh p tim tôi đ p lo n xà ng u.

Tôi yêu ti ng c i c a nàng. Ti ng c i hn nhiên t m mát tâm hn tôi v n lâu nay c n c i. Ng i v M không có đ c ti ng c i trn đ y s c s ng đó, k c nh ng năm đ u tiên b còn m nh kh e. Nàng khen gi ng Sài gòn c a tôi quy n r và tôi có l i k chuy n ti u lâm hp đ n, tôi vô cùng ng c nhiên v tài năng cha tng đ c ai khám phá. Sau m i câu chuy n, nghe gi ng c i dòn dã c a nàng thay cho l i khen th ng, tâm hn tôi phì i phì i. Đ chng t tài ngh , tôi m t nhieu thì gi lên Net s u t m truy n c m đàn bà.

Tr c hôm tôi v l i M , nàng ng m giá x p hình tôi và nàng đi ch i Paris, đng c i nói vui v nàng bng ng m ng i:

- Em già hn trong hình anh hé!?

- .

- Ph i chi em đ p gi ng trong hình cũng đ . Th t s em x u anh há!?

- Ch còn gì n a!

Im l ng m y giây và hai vai nàng run nh . L n đ u tiên tôi th y n c m t đàn bà r i, tim tôi bng nhiên th t i.

- X u đâu có sao đâu em!

L i an i v ng v khi n nàng n i gi n:

- Ng i ta nói: “B t c ng i đàn bà nào cũng đ p trong đôi m t c a ng i yêu”. Rõ ràng là anh không yêu em.

- Ch i i, em nghe gì m y th ng cha ba x o bày đ t x ranh ngôn. T i em x u thì anh nói em

x u.

Nàng h t tay tôi kh i vai, gi ng l nh lũng:

- T nay v sau, em ch xem anh là b n.

V i M , sau n a tháng c u hoà v n không ăn thua gì, tôi vào th vi n Hoa Sen, mi t mài nghiên c u Ph t pháp và forward t i t p, c t ý m n i v tha c a các b c đ o s thay i i giúp tôi, đ ng th i tôi g i phôn tán thêm:

- Em h ng hi u gì h t, đ ng gi n anh n a c ng à! Em có bi t “Th p tr c nh t thanh” là quý t ng, còn “th p thanh nh t tr c” là phá t ng? “Th p tr c nh t thanh” nghĩa là 10 ph n t ng x u mà t trong i n 1 quý t ng thì nh đá n n ng c quý. Đ y là tr ng h p c a em. Còn t i tài t đ p dàn tr i nh ng thu c v “th p thanh nh t tr c”, nghĩa là 10 ph n t ng t đ p, i n bên trong m t t ng r t x u, cho nên g i là phá t ng.

Nàng phì c i:

- B u ng r u đ sao mà hôm nay x Nho đ v y anh?

Tôi ngh vi c m t tu n bay qua Pháp. Đúng nh tôi hy v ng, nàng hi u s tr i Pháp c p t c ch sau ba tu n l xa nhau là b ng ch ng hùng h n cho tình yêu “n ng ký” c a tôi.

M t tu n l h nh phúc trôi qua th t nhanh, tôi b n r n giã t nàng, tr v Houston v i công vi c. C nh computer, t m hình tôi ôm vai nàng đ ng tr c tour Eiffel l ng l ng gió xác nh n tôi đang yêu và đ c yêu. T nay tôi đ c nói và đ c nghe ti ng Vi t nam. Tôi s cùng nàng du l ch kh p Âu Châu và v H i An thăm n i nàng chôn nhau c t rún. M y th ng cha thi sĩ “vì em tôi làm th”, nh ng vì em tôi s làm overtime ch t b !

M i l n nghe tôi làm overtime, nàng ph n đ i:

- Overtime m t v n v i die. Anh đ ng c quá mà quá c .

4 – Houston

Tôi báo tin nàng s qua v i tôi 3 tháng, con gái tôi, Jenny ph tôi v t h t đ đ c c a m nó, ch tr m y t m hình t m đ p vào nhà kho. Ngày đ u tiên, nàng th c m c:

- a, anh theo Ph t giáo nh ng t i sao em không th y bàn th Ph t?

- Mình v i ng i ta th y cũng k .

Nàng tr n m t:

- V con anh ch ai mà anh nói “ng i ta” !?

Tôi không tr i, bàng hoàng vì câu h i c a nàng. Câu h i nh nhát búa t nh th c n i đau âm t m y ch c năm qua. Tôi làm vi c nuôi v con; căn nhà c a tôi tr góp nh ng tôi không hoàn toàn nghĩ là c a tôi. M c c m ăn nh t đ u nh m t v t xâm khó g t r a. Có ph i vì đây không ph i là quê h ng tôi!? Có ph i vì Carrol và con gái tôi không cùng chung ngôn ng i!?

T ngày có nàng, tôi v n đ ng h báo th c s m h n 15 phút, đ đ c ôm p nàng tr c khi đi làm và nói nh ng câu thu c lo i không gi ng ai:

- T i nghi p hông! T nhiên t đâu bên Pháp qua đây cho ng i ta dzày dzò!

M i sáng tôi đ c nàng trao ly cam t i t tay nàng v t. Tôi nao nao xúc đ ng nhìn bóng dáng nh nh n qua kính chi u h u, bàn tay v y ti n đ a tôi đ n s làm. Đ n t ng tu i này, ch a bao gi tôi đ c h ng lo i c m giác tình c m đ m đà.

Tôi xin ngh hai tu n l cùng nàng du hí Cali. T Houston tôi lái xe xuyên bang, ngày đi đêm ngh motel. T i Las Vegas, chúng tôi làm l c i đ n gi n. Nhìn ngón tay nàng mang nh n m i, tôi b i h i c m đ ng t m lòng nhân đ o đã ch n nh n c i ch h n 100 đô la. Đêm đ ng phòng

49 Ngày Với Em

Tác Giả: Lê Khánh Th

Thứ Hai, 01 Tháng 3 Năm 2010 14:12

hoa chúc... Tôi nhận thấy bạn ấy, nàng âu yếm hôn tôi:

- Con cóc đã biến thành hoàng tử rồi thì công hoàng tử luôn nha. Xin xác là em nhận ra da cóc đó!

Về đến Houston, nàng hỏi tôi ra phố mua sắm ở Quận Quan Âm và ghé chợ Mẹ mua bó hoa cúng Phật. Nàng yêu cầu tôi chọn thêm cho Carol bó hoa bạn thích hỏi còn sống. Sau khi lập bàn thờ Phật trên bàn gỗ, nàng kéo bàn salon ra giữa nhà, sắp trái cây và chọn bó hoa hồng tươi.

Nàng nói:

- Em là kẻ đến sau, vô nhà ngắm tôi ta mình phải xin phép đàng hoàng. Anh vái bạn bạn tình Mẹ, nói rõ cho bạn biết là bạn chết rồi, lo đưa thai đi, có thể yêu anh thì còn nhiều kiếp khác. Anh xin phép bạn cho anh lấy vợ. Em nghi bạn lừa luyến anh nên vẫn còn ở nhà này, nhất là bạn chết trong giấc ngủ ngay trên giường của bạn. Anh vái xong đến phiên em. Em nói tình Mẹ bạn chết cũng hiểu. Ăn thua anh đừng trộm cắp cho thối hay.

Khỏi hàng ngày nghỉ ngơi, tôi cảm ba cây nhang rừng rừng nức mắt. Tình nghĩa hơn 25 năm với người vợ Mẹ hiện lành xử sự làm sao tôi quên cho được! Tôi nao nao xúc động vì nàng giúp tôi cảm nhận được tình cảm.

Ngày nọ ra chợ Việt tình cảm tôi gặp người Đón, người bạn cũ báo tin tôi hôm đó tôi chết ở bệnh viện. Tôi nôn nao đến cả gặp người nhóm bạn không quân. Tòng từ Dallas, mặc dù sức khỏe bạn bệnh cũng chịu khó lái xe đến thăm tôi, cảm ơn sáng rõ khi nhận ra tôi, gặp người miền Nam oang oang chết phá:

- Tôi nghe ai, khỏe không tốt lên? Thấy người Đón phân nói có người bạn gặp tao, không gặp là may!

Đến trong ánh mắt bạn tôi hàng bạn cũ tràn ngập niềm vui mừng tôi có vợ, nhất là vợ Việt nam, đi u này hỏi hỏi tôi sống không biết tích giang hồ như trước hàng bạn với người vợ Mẹ. Bạn bà xã của bạn cũng vui với bạn bạn nàng. Tôi thối nghĩ... Nếu tôi đi đi rình con với nhí Việt nam qua đây thì mắt sống xung đột với nhan sắc và tuấn tác với bạn nữ hàng kia đừng bùng nổ, tôi sống rất khó lòng trở về vòng tay mẹ áp với tôi bạn cũ.

Vào trại lính nhà, Đón vui với phân:

- Ê tốt lên, Má may đừng quên cái bóp, khi nào rảnh ghé tao lấy.

5 - Tại nhà

Ngày nàng sắp sửa ra trại lính Pháp, tôi phải vào bệnh viện. Bác sĩ quy định như khốn khổ, cảm ơn chết với bám trên cột xương sống, là nguyên nhân khiến dây thần kinh khiến chân tôi tê liệt.

Vết mổ của tôi bị nhiễm trùng làm mất phần mềm đi mất rồi bạn tôi. Ngay tái khám, bác sĩ Mẹ báo tin tôi bị Hepatitis B. Chết đi hàng công nghiệp, tôi phân hỏi nàng đi thử máu. May mắn mấy năm trước nàng đã chích ngừa miễn nhiễm.

Về chọn con gái tôi đi làm công ngày. Đến giờ ăn, tôi mất nhấc ăn đến món gì trước mắt, hoặc lái xe ra ngoài ăn tiệm. Bạn tôi trở nên phình lên và ngớt thối, phải vào nhà thờ hàng hút thuốc khốn khổ. Bác sĩ báo tin tôi cần thay lá gan mới (hữu quỳ làm động cơ sinh trong bạn tôi). Bạn

trở lại quay cuộc sống bình thường. Không, thà chết chứ tôi không muốn kéo dài cuộc sống ẻo lả như
ngồi và M, mọi thứ vào nhà tôi và rồi tôi cũng không thoát khỏi tình trạng này.
Ngày đó Carrol còn có con gái, còn có tôi bao bọc, phần tôi chỉ có gì ngoài gánh nặng bình
thường. Tôi quyết định về Việt Nam và về với tôi để chia sẻ thu nhập Nam.

6 - Việt Nam

Tôi trở về căn nhà tôi ở trước ông bà ngoại tôi vùng Phú Nhuận. Bà bà dì không chung
chung trên căn nhà chính, gia đình chỉ tôi ở căn nhà ngang. Tôi ở trong một phòng nhỏ
bên cạnh căn nhà bên cạnh tôi bên M. Đây là căn phòng chỉ tôi xây thêm một góc sân để
dành cho bình thường của tôi. Mọi thứ 3m, giá rẻ cách xa – lét hai bên chân, rồi tôi
bình thường khó khăn lắm nhưng vẫn sinh. Cũng may phòng có máy điều hòa không khí.

Nàng đi nói chuyện với tôi:

- Mọi chuyện của em của em nói anh đừng lo. Báo Cali đăng rên rên có ông ngh
bác sĩ M chỉ y, ông về Việt Nam chỉ chết, không nghĩ sống ông hen gặp thầy chia sẻ
nào đó gì đi dần trở lại. Nghe nói ông lành bình thường xong công việc con bé nhí, mọi
nhưng lòng tin tức này gây phần lớn cho nàng và cả cho tôi. Tôi không cần con bé
cần nàng, ông đi dần bà tuấn nhai trước thích nghe tôi kể chuyện tình u lâm, ông mang
hạnh phúc.

Hai giờ trưa, tôi ngồi trên băng ghế đá trong sân, đọc báo, uống cà phê, thỉnh thoảng
hai bánh ngọt trong căn nhà. Mọi thứ đáng yêu bé, mọi thứ khăn, đồ đi mũ áo và
áo khoác rồi dài tay, kiêu thế trang Sài Gòn làm xui thành phố. Tôi liên tục nghĩ
đến con và tất cả tình yêu tôi, tất cả mũ và khăn che mặt.

- Anh biết ai đây không?

Minie của tôi đang nhìn cô Mona Lisa. Nàng hôn nhẹ lên má tôi.

Tim tôi thót tim:

- A, sao em nói còn hai tuần nữa mà đi dz?

- Em đi vé, nói trước làm chi, để anh nghĩ chuyện này!

Chỉ Hai mọi nàng vào phòng khách. Giá nàng đồng ý:

- Em nghe anh hút thuốc trong bình, em nghĩ là bình tình hình trở nên em đi vé về
hạnh. Em gái em Cali nói ông ta đến có ông thầy Châu Đ để chia sẻ gan
đến anh đi ghen anh!

Tôi không thích bất ai đến đến, công việc quy:

- Không.

Nàng đi trong bao nhiêu đem theo, rút từ báo Ph N, đọc tin tức:

- “Bác sĩ cho biết bình thường về có ông nghĩ sống thêm 10 năm 14 năm, về sinh con
thu nhập men và chỉ để ăn uống cần thiết”. Trên internet bác sĩ Pháp cũng viết y chang, em
rõ nhân chứng, về bạn trước em nữa và em cùng ăn với anh. Anh đọc nè.

- Khỏi cần đọc. Anh hạnh phúc bình thường.

- Thì anh bình thường cũng phải chia sẻ. Anh thấy em chịu em chút đi mà.

Giá nàng mỉm cười kèm theo giọng nói mỉa mai. Tôi mỉm cười nói:

- O.K, đi thì đi.

Tôi mỉm cười vào phòng ngủ. Tôi ôm nàng vào lòng, rồi ng ng cảm động.

Giá ông chỉ tập cho để chia sẻ cho mọi người... rồi. Mọi thứ bình thường ông nghĩ, nàng
lên để tôi, cánh tay phải sát vách tường duỗi thẳng theo thân hình và cánh tay trái duỗi
ngang. Tôi thấy:

- Cái mặt thấy ghét! Cho anh dz cái nhà em!

Lp t c nàng h t ho ng:

- Th ng mã phong đó!

Tôi th dài. Qu th t tôi không tin t ng “chú A37” cho m! S chú bay không ra bay, ch làm m t m t đàn anh. T ng tôi bu n, nàng xoa đ u tr c an i:

- Đ khi nào anh lành b nh r i mu n dz t bao nhiêu thì dz t!

Bu i t i nàng v nhà em gái. Sáng hôm sau nàng đem t i đ ăn n u s n.

Sau hai n b hút d ch trắng, ch d n cho tôi ăn m t mình, chén bát đ vào m t mâm riêng.

Tôi có c m t ng m i ng i e dè tôi vì s căn b nh truy n nhi m nh ng c g ng gi l ch s t i thi u. Các cháu l phép chào c u r i l n tránh th t nhanh. Ông anh r l nh nh t, ch tr ch Hai g n gửi tôi nhi u nh t, nh ng ch em h i han vài câu là h t chuy n nói, nh t là ch cũng đang kh s v b nh đau kh p chân.

Đi Châu Đ c v , c nàng và tôi đ t nhi u hy v ng. Ba chén thu c Nam u ng m i ngày đ a tôi đ n tình tr ng đi tiêu, đi ti u liên miên.

Theo l i th y thu c, nàng cho tôi ăn cá sông. C d u, gia v , n c m m, ch tr đ c thêm ngh và g ng. Rau lu c cũng l t nhách. Tôi qu u qu :

- Em đ ng n u n a, đ ch anh n u.

- V y bu i tr a ch anh n u cho em ăn luôn à!?

- Thì em ăn xong hãy t i.

- Không.

- T i sao em ăn chung v i anh?

- Cho vui. Anh th y ch a, em ăn gi ng nh anh đ dằng m c dù em không b nh.

- Em khác anh khác!

- Khác ý chí. Cho dù anh không mu n em cũng c n u đem t i, ăn hay không ăn là quy n c a anh.

Tôi cau m t l nh lũng:

- Em đ ng t i n a, em v đây làm anh m t t do.

Ba bà dì và ch tôi nói tôi tên T t nên s tôi t t, b nh g n ch t còn có “h ng nhan tri k” c n k sẵn sóc. B ng tôi x p xu ng, da m t h ng hào h n tr c. M i 4 gi r i sáng, tôi ch ng walker b c ch m ch m quanh nh ng con đ ng g n nhà. M t tr i ch a lên, thành ph còn ngái ng thoang tho ng mùi c ng rãnh. Th nh tho ng m t con chu t ló đ u dáo dác. Vài quán hàng chu n b m c a, xe ch y th a th t. Cho dù Sài gòn thay đ i, nh ng nh ng con đ ng h i nh tôi th ng đi qua tu n t tr v s ng đ ng trong trí nh .

Nh ng bu i sáng c m th y kh e, tôi ra tr c sân ng i đ c báo. Nghe ti ng xe ô m ng ng tr c c a, xu t hi n dáng đ p ng i đàn bà th p bé tay xách túi đ ăn, b t m t nh dân kh ng b , tôi vui v ch c:

- Con dz t đ t hôm nay sao t i tr dz y!

Nàng tr đũa:

- A ha, ngày nào cũng xô đu i ng i ta, r a mà t i tr chút xíu anh “sáng chói” (sói trán) cũng đ ý. Con d ch đ t t i tr vì nghe đ i n tho i bên M g i. Ba h i thăm anh đó.

Ng i bên nhau không lâu, kho ng 15 phút tôi ph i l t vào toa –lét. M i l n tr l i sân v i nàng, nhìn kho ng tr i xanh, n i b c b i tù túng khi n tôi m t t ch . Vào phòng ăn, nàng xin phép cháu tôi m n b p. V a lu c rau v a k :

- H i sáng em b tr t té trong phòng t m, tay b m đen nè!

M t tôi đánh i:

- Sao không ch t ph t cho r i!

Hai đ a cháu l n nhìn nhau nh ng m t ng c nhiên v l i đ c ác. Tôi ch nằng n i c n th nh n nh ng s c m t nằng v n không thay đ i. Tôi ch nằng không bi t x i c m, tôi ch cá tanh, tôi đòi thêm n c m m. Nàng đ i m đ m:

- Em bi t anh r t b c b i và anh không th trút gi n vào ai ngoài em c . N u đ i u đó giúp anh kh e h n thì anh c v i c ti p t c, còn mu n ch c t c đ em không t i n a ch là vô ích.

V bình th n c a nằng khi n tôi càng kh tâm. Ăn xong tôi vào phòng tr c, m t lát sau nằng vào n m k bên tôi, tay trái nhè nh xoa đ u tr c. Tôi h t tay nằng :

- Đ ng đ ng anh. Anh quăng em ra c a bi gi .

Nh trò ch i con nít, tôi h t tay nằng, n a phút sau nằng v n ti p t c vu t ve cái đ u tr c. S ng s v n không ăn thua gì, tôi m t m i ch u thua.

M t lúc sau tôi quay ng i, đ u nép sát vào ng c nằng, tôi nghe rõ ti ng tim nằng đ p và gi ng nằng ngh n:

- Gan anh nát b y r i!

Tôi n i t c:

- Em nói gì k dz y!?

- Anh c ng đ u thì em nói s th t luôn. Anh b ung th th i k chót. Hôm anh m i v , ch Hai đ n anh đ b nh vi n hút n c b ng hay đ ch tràng gì đó, bác sĩ Vi t nam đ a k t qu ghi ch K có nghĩa là giai đ n cu i cùng, có nghĩa là cancer. Bây gi tâm h n anh đang giao đ ng, hãy suy nghĩ k tr c khi quy t đ nh. Anh mu n ăn ngon đ r i ch t s m thì c yêu c u ch Hai n u. Em yêu anh, em mu n anh s ng cho dù anh t t nguy n. Theo kinh nghi m, nh ng ng i b cancer mà ăn th dần đ n khi h p h i s r t đau đ n.

Nàng ngh n ngào, v i v r i kh i phòng. Tôi ng i ôm đ u nghe đ t tr i s p đ . Cancer, ung th . Tr i h i! H nh phúc m i lóe sáng đã v i v t t ngúm. B ng tôi qu n đau, m i đ ng lên, ch a k p vào toa – lét, ch t l ng tanh t i tuôn x i x xu ng hai ng chân teo tóp.

R a ráy và thay đ xong, tôi ch ng walker ra sân. Nàng đang ng i trên băng gh , bu n bã nhìn vào kho ng không. Tôi hút xong c gói thu c v n ch a tr n t nh. Nàng đ u dằng đ bàn tay lên ùi tôi, b p ùi nhăn nheo ch còn da b c x ng. Tôi bùi ngùi nói nh :

- Cancer lây b nh đó em!

- Em bi t anh cancer khi còn Pháp, chính vì v y em đ i vé v s m h n.

- S m nh đã nh dz y thì cũng đành ch u thôi!

- Em không đ ng ý. Anh và ch anh b Nho giáo chi ph i. Kh ng T cho r ng “T sanh h u m ng, phú quý t i thiên”, r ng con ng i không th cãi l i m nh Tr i, con ng i c n ph i đ t h t m i ni m tin vào ý chí c a Tr i. Kh ng T cũng nói: “b t tri m ng, vô dĩ vi quân t dã”, không hi u m nh Tr i, không x ng đáng là ng i quân t (Lu n ng - Thiên Nghiêu vi t). Anh có nh n th y Nho giáo tri t tiêu m i n l c chuy n hóa, h ng thi n c a con ng i, giao phó toàn b đ i mình cho m t đ ng quy n năng quy t đ nh!? H i còn đi h c, có m t s đ i m em không ph c Kh ng T , nh t là ng đ a ra nh ng nguyên t b t công đ i v i ph n .

- Theo Ph t giáo, con ng i t o ra nghi p s không th và không bao gi tr n thoát đ c nh ng nghi p do mình gây t o ra.

- Anh nói đúng, nh ng đ i m khác nhau gi a nghi p (Ph t giáo) và s m nh (Nho giáo) ch , nghi p do chính con ng i t o ra, b t đ nh tính nên nghi p có th chuy n hóa đ c. Do đó, con ng i có th thay đ i, chuy n hóa nghi p báo c a mình t x u thành t t, t ác thành thi n ho c ng c l i. Năng l c chuy n hóa Mãn nghi p tr thành t t h n ho c x u đi đ c g i là Năng tiêu nghi p. Tác đ ng c a Năng tiêu nghi p trong đ i s ng hi n t i r t l n. M t ng i

thông minh và khỏe mạnh là kết quả của Mãn nhiệp, những người sống buông thả, đời trẻ thì trẻ nên ngu đần, ốm yếu. Năng tiêu nhiệp đã làm tiêu hủy nhiệp tất cả người này. Người có ít ít mất người và ít quố báo Mãn nhiệp bắt buộc những người biết cách bỏ vào sức khỏe và nên chiêng những người biết, như Stephen William Hawking – nhà Vật lý người Anh của thế kỷ hôm nay, tuy bị liệt toàn thân chỉ còn ba ngón tay nhưng vẫn liên tục đưa ra nhiều phát minh quan trọng. Thuyết Nhiệp khích lệ con người hành động và tiến bộ, hoàn toàn không phải tiêu cực, yếm thế như Nho giáo.

Nàng bốp nh tay tôi và nói tiếp:

- Mất tháng rưỡi ở trại bác sĩ nói với chị Hai rằng anh chị còn sống được ba tháng, khuyên chị cho anh ăn uống gì anh muốn. Vậy tính ra anh chị còn mất tháng rưỡi nữa thôi. Em nghĩ nếu anh ăn uống cần thận, sống sống sống kéo dài. Chị anh muốn để anh vì không muốn anh đau khổ. Chị Hai thì nghĩ anh theo lối của chị, em thì nghĩ anh theo lối của em. Em muốn anh biết rõ sống thật. Em muốn anh can đảm, không bị thảm họa và nên tránh nó, vì như vậy giai đoạn hạnh phúc sẽ thể hiện hơn. Theo quan điểm Phật giáo, suy nghĩ muốn chuần bỏ cái chết rồi quan trọng. Mặc dù sống tái sinh của ta phụ thuộc vào năng lực của nghiệp, song tâm trọng ta vào lúc chết như hạnh phúc không như tính chất của tái sinh kỳ tiếp.

Tôi bắt đầu ăn tối, ngắm gương mặt mình trong bóng đêm. Ba chữ “tôi bị cancer” ngân nga mãi trong đầu trẻ trẻ nay, trẻ trẻ đau xương và thiếp đi vào giấc ngủ.

Cây mai trước ngõ nở bông vàng rực rỡ. Tôi lắng nghe tiếng chim sáo riu rít trên cành cây, người có một thúy hai con chim như đang cãi nhau, tìm tôi sẽ thật. 33 năm xa xưa, cái Tết đầu tiên trên quê hương chúng tôi hừng hực và chua chát. Nàng người bên tôi, nói:

- May mà mừng mất Tết em có anh bên cạnh.
- May cái gì! Anh bị cancer mà may cái gì!
- May là hiện tại mình được gặp nhau. May là sống anh quá cha thiên hạ! Ngay tại thành phố Sài Gòn mà nhà anh có vườn cây như vườn ở Thủ Đức Uyển; hòn non bộ cá lội thảnh thơi, cây cối xum xuê mát rượi, chim hót và có cả đàn piano nữa.

Bỗng nhiên tiếng đàn im bặt, nàng ngoáy cửa vào phòng khách lạ lùng :

- Hay quá! Đàn nữa đi con.

Thì người cháu như tiếp tục vào nghe, hàng chí dờ thêm vài bản. Tôi cười:

- Đàn thật tốt. Em đừng khen nữa để nó đi chơi chơi!

Nàng nói tiếp:

- Sống anh ý chàng sống Hoàng tử. Đang nghĩ bỗng có ba người đàn bà hừ hừ : em nếu ăn, chị anh sống thu được, em gái anh giỏi toán á. Còn muốn gì nữa! Mười năm trước em tại vì tình yêu bỏ em Sài Gòn thăm người bạn bạn ung thư vú, em thúy hai người bạn như một chung một giọng, có người không dám đi đâu, nóng nước hôi thúi như đưa người. Thân nhân người chèo hờ trong sân vườn, mất lo âu vì thiêu tử hiện hơn là vì lo cho người bạn. Anh đừng bỏ đi đâu chơi! Em thích câu nói “Con người đánh mất hạnh phúc thì người là do mong muốn một hạnh phúc cao hơn hạnh phúc mà mình đang có”.

Nhưng rồi nàng nói có tác động mạnh, nên biết những gì trong tôi trẻ trẻ đau xương.

Một ngày hai Tết tôi buồn nhìn đường phố, gặp đi trước sân tôi buồn miên người:

49 Ngày Với Em

Tác Giả: Lê Khánh Th

Thứ Hai, 01 Tháng 3 Năm 2010 14:12

- Dì th y dz con t i ch a?

- Ch a. Mà y đ i nó quòai sao gi còn h i!?

Tôi đ i nà ng vì tôi không mu n nà ng kh , nh ng nà ng không t i thì tôi kh .

Hôm nay nà ng t i tr . Đ n đ ăn ra bàn xong, nà ng bu n bã báo tin:

- Ba em m t r i. Ba b đ ng tim b t ng .

Tôi bàng hoàng s ng s t. Ba nà ng không b nh ho n gì cà. Đáng lý tôi ph i là ng i đi tr c ông.

- K t hôm nay em không ăn gi ng anh. Em ăn chay 49 ngày.

Tôi theo nà ng vào phòng. Nà ng th n th c, hai vai run nhè nh . Tim tôi se l i. Ôm nà ng vào lòng, tôi v v :

- Anh xin chia bu n v i em.

Bây gi đ i m t tôi, nà ng ch là đ a con gái b t h nh mang n i đau kh c a ng i con m t cha. Trong tôi b ng lai lúng ni m th ng xót. N u không vì tôi, gi này nà ng đ ang trên đ ng qua Cali đ đám tang thân ph . Tôi quên b nh t t, c m th y có b n ph n ph i an i nà ng. Bàn tay g y gu c c a tôi v n đ ng h t s c l c thoa nhè nh t m l ng m u m , tai tôi l ng nghe ti ng gi ng phát ra t CD, đ i u mà tr c đây tôi v n nghe nh ng không chú ý:

“Đ c Ph t d y: Thân b nh nh ng đ ng đ tâm b nh. Chúng ta có th không th làm đ c gì nhi u cho thân nh ng chúng ta có th làm đ c gì đó cho tâm. Chúng ta có th gi tâm bình tĩnh khi chúng ta đau y u. Chúng ta có th theo dõi s tăng gi m c a đau đ n, nó đ n và đi t ng đ t nh th nào. Chúng ta có th hi u bi t b n ch t c a kh đau. Chúng ta có th g p nó và h c h i t nó. Chính nó là m t cu c th nghi m – Làm sao chúng ta hi u rõ b n ch t c a s s ng, làm sao chúng ta hi u rõ ràng không có cái ngã th ng còn n i đây mà ch có s thay đ i liên miên c a sinh và di t, gi ng nh dòng sông trôi ch y b t t n...

Vai trò b ng đ ng đ o ng c... M t ng i b nh cancer g n ch t ph i săn sóc ng i m nh kh e. Đ ng nh Tr i sinh ra tôi đ ph c v đàn bà, dù thân xác rã r i nh ng tôi c m th y vui vui nghe ti ng nà ng ngáy đ u. V a ôm nà ng trong tay, v a có đ p chú tâm nh ng l i gi ng phát ra t góc phòng:

Tôi thu c di n kh đau do luy n ái ng i. Cũng may đây là ng i đàn bà tu i x chi u nhan s c tàn phai, n u luy n ái lo i hí xinh đ p thì không bi t tôi còn kh đ n c nào!?

...

Tâm trí tôi t t l y l i thng b ng. Sáng nay hi n rõ trên nét m t khi n nà ng chú ý:

- Lâu ngày em m i th y anh c i t i h t x y!

- Th vào tâm tĩnh l ng

Th ra mi ng m m c i

An trú trong hi n t i

Gi phút đ p tuy t v i

(Thi n s Nh t H nh)

- Hôm nay Sainte Valentine, t i mình qua càfé Du Miên nghen em.

Nà ng há h c m m ng c nhiên.

- h , em không nh . Sao lâu nay em r hoài anh không ch u đi!?. Đi, đi anh.

T quán cà phê, tôi cho nàng th y mái ngói căn phòng c a tôi khu t sau b i chu i cu i sân. Nàng nhìn quanh và có v thú v v i i decor thiên nhiên. C m giác đem ni m vui đ n cho nàng khi n tôi t m quên b nh ho n. Tôi thêm cà phê nh ng b c m nên ph i g i trà đá. Nàng h p m t ng m sinh t th m, k i :

- Em có ng i b n ác ôn b bên Đ c, nghĩ r ng em có s sát phu.

Tôi c i ha h :

- Ch còn gì n a! Ai đ ng t i em là t ch t đ n b th ng.

- Bà v M c a anh cũng ch t nghe ch a, v y là anh cũng có s sát thê đó. Vì m ng em l n m i dè đ c m ng anh.

Tôi vui v i p i:

- Đ ng t i em là t ch t đ n b th ng! Anh cũng vì em mà thân tàn ma d i nè. Héhé!

- Anh nói ki u mê tín đ đoan. Nghi p anh cũng n ng l m nên g p ng i h t x y nh em mà không đ c h ng! Hihi, Anh không hi u chi c . Nghi p x u c a anh đ n lúc ph i tr , nh ng nh có hi u nuôi v b nh h n hai ch c năm, do đó n Trên ban th ng em cho anh. Anh có th y s huy n bí ... m xong anh t nh d y cùng ngày em tr v Pháp, vé anh mua cho em t b n tháng tr c t i sao l i có s trùng h p ng u nhiên nh v y!? Anh th y ch a? Vì s m ng em đã xong, em i i M vô ích nên em bay v Pháp ngay. S s p đ t vô hình hay h t ch chê. R i bây gi anh b nh, em v Sài gòn v i anh không ph i vì em tr n ki p tr c mà em là món quà t ng quý giá c a n Trên cadeau cho ng i ch ng nhân đ c. Có th hi u đây là kh i nghi p, anh đang m c n em đó, hihi!

Tôi phì c i:

- Con dz t đ t môi dày chu chu x o th y m !

Nàng lém l nh chu thêm mi ng hô ra ch c gh o tôi.

M i khi ngh tr a, nàng m CD “T ng th s ng ch t” c a x Tây T ng. Tôi nói:

- Em m quài băng này dz y em! Có ph i vì th y c a em là đ ch gi !?

- Em không có máu phe đ ng. T i vì sách có giá tr , càng nghe càng th m thía. Gi ng th y Tâm K i n Chánh hay h t x y, gi ng y chang gi ng c a anh.

Tôi không nói gì, l ng nghe gi ng đ c c a ng i đàn ông mà nàng xác nh n gi ng gi ng mình. Nàng ôm tôi vào lòng, tay xoa đ u tôi nhè nh . M t ép sát vào ng c nàng nh ng tâm tôi không g n chút ái đ c, c m giác tin c y m t đ ng đ i không b r i tôi, sát cánh cùng tôi chi n đ u bên c nh gi phút vô cùng cam go. Chúng tôi im l ng suy ng m:

“Dù b n có tin tôn giáo nào hay không, đ i u r t quan tr ng v n là có đ c tâm an bình lúc ch t. Đ i u đó có l i cho s tái sanh. Theo quan đ i m Ph t giáo, dù ng i ch t có tin luân h i hay không, thì s tái sinh c a h v n hi n h u. Th i gian kéo dài trung bình đ m t ng i đ tái sinh vào m t c th m i là 7 tu n l . Tuy nhiên có ng i sau khi ch t ch m t 2 giây h đã đi tái sinh vào c nh gi i khác, đ c bi t nh ng b c thánh thi n ho c nh ng k đ i gian đ i ác. Nh ng m t s ng i khác c v t v ng trong th gi i trung m này m t th i gian r t lâu, có lúc đ n 7 năm m i đ tái sinh. N u tr ng h p h b k t l i trong th gi i trung gian này, h s tr thành ma qu . Đ c bi t vong linh trong cõi trung m 49 ngày có kh năng nghe, c m nh n t t ng...”

- N u em ch t tr c anh, em s b bên anh 49 ngày.

Tôi hi u nàng th m nh n nh tôi h y th c hi n đ i u đó v i nàng.

Tinh th n tôi càng ngày càng thanh th n. M i chi u tôi th ng r nàng đi ăn chè đ u đen, đ u ván n nh ng quán cóc bên đ ng. M i l n nàng l ng xăng ch n xe s tôi b tai n n, tôi t c u t

49 Ngày Vui Em

Tác Giả: Lê Khánh Th

Thứ Hai, 01 Tháng 3 Năm 2010 14:12

ng i. Tôi b t nàng đi vào trong l , b n ph n đàn ông là che ch đàn bà, tôi không thích nàng làm đi u trái ng c. Sau vài l n n i xung, nàng hi u và đ yên cho tôi gi v trí b o b c nàng. M t hôm nàng h i tôi:

- H i tr c anh có b v i bà nào không? Đ a em đ a ch , em d n b t i thăm anh.

- Anh không có b nào c .

Nàng ng c nhiên:

- Em xem hình h i tr , th y anh coi đ c l m! Ít nh t anh cũng có d n m t cô đi ch i ch !

- H i h c l p đ nh t, anh có r m t cô cùng l p đi ciné.

M t nàng thích thú sáng lên:

- A, anh kiss c trong r p ciné.

- H ng dám đâu! Anh ch kh u m y ngón tay thôi. Sau đó c gi n anh.

- Anh hi n queo, ch dám kh u m y ngón tay thôi à. V y mà gi n à, vô lý!

- H ng ph i. Hôm đó đồng đ o chen l n m t h c xì d u. G n h t phim c h i anh: “Đông ng i quá mình ra tr c, hông thì chút n a chen l n hôi l m!”. Anh nói :“Thì cũng đã hôi r i !”.

Nàng c i ng t ngo o và láu l nh h i ti p:

- V y anh còn trinh v i bà v M à!?

Tôi phì c i:

- Trinh cái l rún. H i còn đi h c, có th ng b n d i quê lên Sài gòn thuê nhà tr , t i anh hùn ti n bao m t em nhím. Th i đó dzui th t là dzui!

- Thanh niên m i l n lên h u nh ai cũng v y!

Đ c nàng khuy n khích, tôi h ng thú k ti p:

- Sau đó t i anh th ng nào bu i sáng đi h c b ng cũng đoi meo, t i ti n dành đ chích pécicilline. Hehe, th ng nào cũng đi cà náng. Ba anh h i, anh nói anh b té xe đ p. C b n té xe đ p. X o thi t tình! T i anh còn ph i năn n bà y tá cùng xóm gi bí m t dùm.

Nàng c i n c n .

- Hihi, dám anh em trai nhà em y chang dám b n c a anh.

Tôi đ i đ tài:

- Anh tính lành b nh s mua mi ng đ t vùng quê làm nhà . Anh s nuôi vài con gà ch y lanh quanh cho dzui. Em ch u dz o v i anh hông?

- Không đ c đâu anh i, em n n l m! Anh là Vi t ki u, t i công an s t i ngày ki m chuy n đòi “quà thông c m”, ho c dân xì ke đêm khuya tắm t i s gi t anh ch vì m y ch c dollars. Lành b nh anh qua Pháp v i em là ti n nh t.

Có nh ng ngày chán ngán b nh ho n, tôi l i nghĩ khác:

- Anh bi t đ i anh tiêu r i, em lo ki m ng i khác đi.

- Em già và x u n a ai mà l y em! Chính anh cũng công nh n em x u. H a may nh anh phò h em...

Nàng tr l i di u c t v i ánh m t láu l nh.

- Cho dù anh không linh thiêng, em cũng đ ng lo. Hoàng t Charles mê bà già Camilla trong khi Diana đ p t n th n. Em nên nh r ng trên đ i này v n có nh ng cha yêu đàn bà không ph i vì nhan s c.

- H i hi m! N u g p m t ng i nào đó gi ng nh anh, em m i ch u.

- Làm sao có ng i nào m t mũi gi ng anh đ c!

- Xí, ý em nói gi ng tính tình c a anh kia. Làm nh anh đ p trai l m!

C t i và nàng cùng c i, quên h n mình đang trong hoàn c nh m u máu.

Th m thoát ba tháng trôi qua, ch còn vài ti ng n a nàng lên máy bay tr v Pháp. Tôi ng i trên gi ng, hai chân đ ng ra ôm l y nàng đ ng gi a. Hai tay nàng không ng ng ve vu t đ u

tôi.

- Sao em dzày dzò đ u anh quòai dz y?

Nàng áp sát đ u tôi vào ng c nàng.

- T i em không bi t đ tay ı đầu!

Nàng c i kh nh ng tôi c m giác nh ng gi t n c m t r i trên da đ u tr c.

- Anh đ ng ăn b y b nghen anh.

- ı.

- Lành b nh qua Pháp ı vui em, nh mua b o hi m s c kh e lo i du l ch.

- ı.

- N u, n u...anh có m nh h nào, ch c em không v đ c, anh đ ng bu n em nghen.

- B em nghĩ anh ch t sao!?

- Bi t đầu đ c! T t nh t anh c chu n b tinh th n, nh nghe băng gi ng m i ngày, nghe đi nghe l i m i th m anh à.

- ı.

- Và nh r ng em yêu anh.

Tôi nu t n c m t nói:

- Anh đi đ c là anh qua vui em ngay.

Nàng hôn môi tôi và vui vã l y khăn b t kín khuôn m t đ m l . T i nghi p t ngày yêu tôi, nàng khóc nhi u l n. Tôi ch t nh ch a bao gi th y ng i v M nh m t gi t n c m t. Ch m ch p ch ng Walker, tôi ti n nàng ra ngõ. Đ ng l ng ng i m t lúc th t lâu, tôi nhìn theo chi c xe ô m ch nàng khu t xa cu i con đ ng h ô m.

Qua phôn, tôi nói chuy n vui nàng m t l n chót, đ an tâm nàng bình an v t i Pháp. Và r i tôi tr n tránh, vì gi ng nói quen thu c đó ch khi n tâm h n t m th i an bình c a tôi tr nên xao đ ng. Tôi bi t rõ mình đang may m n không v ng b n gì khác, ngoài vi c quán sát cái đầu đ bùng cái đầu, đ ng d i d t r i vào luy n ái.

Tôi s n sàng r i cõi tr n gian vui tâm an lành, đó cũng chính là đ u nàng ao c tôi đ t đ c. 11 gi khuya. Tôi rung chuông g i ch Hai. Tôi đ i m tĩnh nói:

- Em th y trên tr i đ y sao chi u sáng ng i. Hình em hi n lên quanh b n b c t ng. Em nghe rõ ti ng ai g i tên em. Em bi t t i gi em đi r i đó ch .

Ch tôi an i:

- Gi lòng thanh th n nha em.

- Em s n sàng r i. Ch à, em có l i nhi u vui ba má ph i hông ch ?

- Hông, em h ng có l i gì c . Ba má thông c m hoàn c nh c a em. Nh ng ngày n c m i m t, t i nó vào nhà mình làm khó d quòai, đ u tra “th ng gi c lái cút theo M”.

- Dz em sao ch ?

- Nó ı Pháp làm sao ch bi t. L n nào nó g i, em cũng h ng ch u ti p chuy n.

- Chân ch còn đau hông?

- Đau l m em!

Tôi c i thân m t nói:

- M t bà m t quá ch i, thôi đi ng đi bà i!

7- Ra đi

4 giờ sáng tháng năm 9/10/2008

Theo thói quen lâu, người đàn ông làm việc sinh vào phòng chào hỏi :

- Ngủ ngon hông anh Tuấn ?

Tôi không trả lời.

Vì tôi đã chết.

France, khuya hôm sau...

Tôi trả lời miễn cưỡng và cảm thấy như nhàn thoảnh mái, đi đứng bình thường không cần walker. Tôi không gặp ba má tôi, không gặp Carol, cũng không gặp ba cô nàng. Chung quanh tôi là một sự vắng mặt tôi không quen biết, họ đi rồi vì đáng về thanh thản.

Đi đâu đi đâu, tôi mong muốn được gặp nàng thì lúc khóc tôi đã có mặt bên nàng. Tính thời gian, tôi quen nàng được 3 năm 2 tháng; gặp gỡ nhau từng ngày khoảng 7 tháng. Từng ngày từng cuộc tình ngắn ngủi của vua Chế Mân và Huyền Trân công chúa, cũng như chuyện phim Love Story.

Tôi biết hỏi người mẹ hình ảnh trên bàn gỗ. Từng hình tôi và nàng chụp hôm picnic vùng Nam Cali, từng cái cười đùa vai nhau người bạn trên bãi cỏ xanh mát. Nàng đang say ngủ, cái cười ngắn ngủn ngủ làm nàng già hơn sáu tháng trước. Tôi ngắm nhìn nàng với tâm hồn bình thản.

Chợt biết có tôi bên cạnh, nàng hép háy mắt nhìn tôi. Giọng nàng vui mừng ngái ngái :

- Anh qua vui em đó à!

Tôi cười nhẹ và lập lại câu nói hôm chia tay :

- Anh đi được là anh qua vui em ngay.

Nàng dường như không may mắn ngay, cánh tay nàng ôm choàng qua lưng tôi làm vòng khóa êm ái, mềm mại và tiếp xúc ngay đùi. Mân mê như ngón tay nàng theo thói quen như ngày chửa bệnh hơn, mắt tôi nhìn lên trần nhà màu trắng. Mắt màu trắng tinh khiết và tang tóc.

Nàng tỉnh giấc, ngủ ngác tiếng cười vô cùng sống động. Nàng không ngừng nhìn tôi giãi bày nàng đang sống chết là mong, thời gian nàng nằm bên tôi trong giấc ngủ mới chính là thật.

Nàng đi theo tôi về Việt Nam nói chuyện với chồng tôi, biết tôi ra đi trong một trạng thái tỉnh lành, và linh tính tôi đang ở bên cạnh nàng, tôi từng ngày nàng truy tìm đến tôi rồi khen ngợi :

- Em rất hạnh phúc vì anh.

Bây giờ nàng đang mang nụ cười rạng rỡ của loài chim bồ câu, nào của loài người khóc cô đơn. Tôi có niềm vui an ủi nàng, như như nàng phớt lờ, tiếp xúc đời sống bình thường. Mọi ngày nàng nhận nhiều mail bạn bè khuyên đừng buồn như người vô hồn. Khi màn đêm buông xuống, nàng thản nhiên nghe tôi nói :

- Em còn nhớ những đi đâu chúng mình đã từng nghe qua: "Ta không thể nào tránh né khổ đau.

Khi ta chết về chết rồi đau khổ, thì ta càng thêm đau khổ và không hề có được gì về kinh nghiệm khổ đau". Em nên lấy làm an ủi: "Mắt trái tim của họ mở ra như những cửa sổ mở mát, mắt trái tim được che chắn, luôn vô an ủi, thì không thể biết yêu thương".

Nếu có mặt nàng rạn rã. Tôi tiếp tục thản nhiên :

- Em hãy suy nghĩ rồi giờ người ích: "Đừng để mắt trái tim đau khổ của bạn, hãy chụp như nó và

49 Ngày Với Em

Tác Giả: Lê Khánh Th

Thứ Hai, 01 Tháng 3 Năm 2010 14:12

gi tâm nh y bén v i n i kh đau. Dù tuy t v ng đ n đầu, b n hã nh n n i đau kh nh nguyên tr ng c a nó, vì k th c nó đang đem l i cho b n m t món quà vô giá, nh tu t p, b n s có c h i tìm ra đ c cái n đ u sau n i đau bu n. Đau bu n có th là khu v n n bi m n. N u b n m lòng ra v i m i s , thì n i kh có th tr thành đ ng minh l n nh t c a b n trên đ ng tìm ki m t bi và trí tu .”

Tôi nói thêm :

- Em nên ghi nh đ i u quan tr ng mà anh đang tr i qua kinh nghi m: « Nh ng ki n th c thu l m đ c trong v n đ tôn giáo không có giá tr gì c . Tôn giáo là m t đ i u ph i t ki m ch ng l y qua s th c hành”.

Tr c khi v i n ra đi, tôi mu n t i p xúc v i ch tôi, v i con gái tôi và m t s b n thân nh ng th t b i. Tôi ch liên l c đ c ba ng i. Đ a cháu dâu trong gi c m th y m t đám mây tr ng nh nhàng b c lên t thân th tôi, ch m ch m bay lên cao và tan loãng vào không gian nh làn khói. Cháu th c đ y nhìn đ ng h đ úng 2 gi sáng, nh v y ch tôi s h t th c m c v gi gi c chính xác tôi trút h i th cu i cùng.

Hôm sau, th ng b n thân Chicago m ng r ng c nhiên g p tôi trong gi c ng :« Tao nghe nói m y ch t r i mà !». Tôi t i c i tr i i : « , tao v thăm m y đây».V y càng hay, ng i b n Công giáo này là nhân ch ng hùng h n v thuy t siêu hình.

Có l linh h n là dòng đ i n tinh t , mu n phát ra ph i ch m đ úng t n s t ng t làn sóng đài phát thanh. Tôi liên l c v i nàng đ d dàng, có l vì nàng t p trung mãnh li t t t ng vào tôi cùng v i thi n chí ăn chay 49 ngày. Ch c h n s c m nh tình yêu đã giúp chúng tôi.

Tôi b o nàng vào trang nhà “Cánh Thép”. Nh ng đ ng đ i v n ch a quên tôi, có đ a th ng tôi làm th khóc b n. Có đ a nh n nh : “M y linh thiêng phù h t i tao nghen T t”. T i nó không bi t r ng tôi có kh năng nghe và đ c đ c t t ng c a ng i khác nh ng tôi không có quy n phép gì đ phù h ai c . Tôi v n là tôi. Tôi ch lìa b cái xác phàm b nh ho n. Linh h n c a tôi trong cu c đ i hi n t i này đ n t linh h n c a đ i tr c và là nguyên nhân c a linh h n trong đ i sau.

Nàng đ c đ i đ c l i m y l n l i phân u c a Phong, tôi th m cảm n đây cũng là đ i u tôi mu n nói:

“T khi g p T t và ch , tôi đã vui m ng vì T t đã có c m t khung tr i hoa m ng, đ u là ng n nh ng tôi đoan ch c m t đ i u là T t c t cánh trong phi v cu i cùng đ đi vào mi n miên v i n v i n c i h nh phúc”.

49 Ngày Với Em

Tác Giả: Lê Khánh Th

Thứ Hai, 01 Tháng 3 Năm 2010 14:12

Mùi h ng th m ba cây nhang ph ng ph t trong đêm khuya tĩnh m ch. Tôi và nàng ng i tr c màn nh computer, nh ng duy nh t bóng đen c a nàng cô đ n ph n chi u lên b t ng l nh o. Tôi không hôn nàng vì tôi không mu n c hai thêm b n r n. Tôi mân mê nh ng ngón tay nàng... nh ng ngón tay m t ngày không xa cũng s tr thành cát b i. Nó ch t m th i là đ ng c c a con ng i trên đ ng th , ch là ph ng ti n cho tôi nh n g i dòng tâm th c.

Tôi nói câu cu i cùng:

- Hôm nay đúng 49 ngày, anh ph i bye c ng. Bài vi t này anh mu n l y t a đ « 49 ngày v i em ». C ng nghĩ sao?

(Nguy n văn T t, t tr n 9/10/2008)